

Księga Psalmów

Psalm 91

Pod osłoną Najwyższego

1. Kto mieszka pod osłoną Najwyższego, Kto przebywa w cieniu Wszechmocnego, **2.** Ten mówi do Pana: Ucieczko moja i twierdzo moja, Boże mój, któremu ufam. **3.** Bo On wybawi cię z sidła ptasznika I od zgubnej zarazy. **4.** Piórami swymi okryje cię. I pod skrzydłami jego znajdziesz schronienie. Wierność jego jest tarczą i puklerzem. **5.** Nie ulęknieś się strachu nocnego Ani strzały lecącej za dnia, **6.** Ani zarazy, która grasuje w ciemności, Ani moru, który poraża w południe. **7.** Chociaż padnie u boku twego tysiąc, A dziesięć tysięcy po prawicy twojej, Ciebie to jednak nie dotknie. **8.** Owszem, na własne oczy ujrzysz I będziesz oglądał odpłatę na bezbożnych. **9.** Dlatego, że Pan jest ucieczką twoją, Najwyższego zaś uczyniłeś ostoją swoją, **10.** Nie dosięgnie cię nic złego I plaga nie zbliży się do namiotu twego, **11.** Albowiem aniołom swoim polecił, Aby cię strzegli na wszystkich drogach twoich. **12.** Na rękach nosić cię będą, Byś nie uraził o kamień nogi swojej. **13.** Będziesz stąpał po lwie i po żmii, Lwiątko i potwora rozdepczesz. **14.** Ponieważ mnie umiłował, wyratuję go, Wywyższę go, bo zna imię moje. **15.** Wzywać mnie będzie, a Ja go wysłucham, Będę z nim w niedoli, Wyrwę go i czcią obdarzę, **16.** Długim życiem nasycę go I ukazę mu zbawienie moje.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01